

TAPAHTUI OMASSA PIIRISSÄMME

KARJALAN HEIMON tilaushinnat vuodeksi 1978 ovat seuraavat:

— kotimaassa mk 25:-, pohjoismaihin ja muihin maihin mk 30:-. Lehti ilmestyy edelleen 6 kertaa vuodessa kaksoisnumeroina. Lehden syntymävuosi on 1906.

Karjalan Sivistysseuran Säätiö Väinölän apurahat

Vienalais- ja aunukselaissyntyisille korkeakouluissa, seminaareissa, oppi- ja ammattikouluissa opiskeleville nuorille voidaan jakaa 10—15 pientä apurahaa sekä Suomen entisille rajakarjalaissyntyisille 3—4 apurahaa.

Hakemukset on varustettava 1. oppilaitoksen johtajan tai muulla todistuksella (esim. valokopiolla) hakijan opiskelusta ja edistymisestä, 2. todistuksella varallisuudesta ja 3. todistuksella siitä, että isän tai äidin suku on kotoisin Vienasta, Aunukselta tai Suomen entisestä Raja-Karjalasta.

Hakemukset 15. 10. 77 mennessä os. maist. Timo Mauranen, Sakerintie 5 B, 00750 Helsinki 75 (puh. kotiin 90-383 799).

Liinu ja Mikko P a r o s a l m e n kuolinpesän hoitajat luovuttivat Karjalan Sivistysseuralle testamenttilahjoituksen ortodoksisen rakennelman, jota he kutsuivat karjalaiseksi tšasounaksi. Seuramme puheenjohtaja näki Kuivajärven Petrun praasniekan aikana vastaavan esineen, tämän kylän pyhätön alttarilla. Khra Pentti Hakkarainen selitti, että se on »Ehtollislahjojen säilytyslipas» a r t o f o r i o (sanoista »lahja» ja »kantaa» eli lahjojen kantaja). Tämä lienee sopiva lahja Ruotsin Suomalaiselle ortod. seurakunnalle, jolla on halu saada oma pyhättö. Mistä pyhätöstä lipas on lähtöisin sitä ei tiedetä. Varmaa on, että se on Karjalasta.

Tasavallan presidentti on myöntänyt taiteilija Kari S u o m a l a i s e l l e professorin arvon.

Professori Suomalainen on syntynyt Helsingissä 15. 10. 1920. Helsingin Sanomien poliittiseksi pilapiirtäjäksi hän tuli vuonna 1951, ja tässä toimessaan hän on niittänyt mainetta maan rajojen ulkopuolellakin. Osoituksena tästä ovat useat kansainväliset palkinnot sekä kotimaassa Sanomalehtien liiton palkinto v. 1971 ja Suomen kulttuurirahaston kunniapalkinto v. 1974.

Seppo K a r p p e l a, nuori opiskelija, on täydentämässä kielitaitoaan Saksassa. Hän on niveltenyt sikäläiseen työelämään. Hän kirjoittaa:

— Kyllä saksalaiset ovat kovia paiskimaan töitä, mutta kyllä täällä Karjalan poikakin pärjää.

Anita J e r m o l a j e v on päässyt viimeiselle luokalle. Hän kirjoittaa: »Olen kielikurssimatalla Englannissa. Asun englantilaisessa perheessä, johon kuuluu 17-vuotias poika, 13-vuotias tyttö ja 2-vuotias poikakissa. Mahdollisuus pelata tennistä on loistava.» Anita on sukujuuriltaan isän puolelta Aunuksen säämäjärveläinen ja äidin puolelta savotar. Hän on jo melkoinen tennistähti, ylioppilaskandiidaatti.

Aili R u n n e: Sävellyskonsertti Finlandia-talon konserttisalissa 24. 9. 77 klo 15. Suurin osa ohjelmasta on lauluja Karjalasta. Mukana suuri orkesteri, Viipurilaisen osakunnan kuoro, Georg de Godzinsky ym.

Filosofian tohtori A u n e J ä ä s k i n e n on nimetty 2. 6. taidehistorian, erityisesti ikonitaiteen tutkimuksen dosentiksi Helsingin yliopistoon.

Lääk. lis. Risto J u k o l a valittiin 21. 6. 77 kokoomuksen puoluehallitukseen. Hän on syntynyt Suojärvellä, nykyinen toimipaikkansa on Lieksa. Isän puolelta suku on kotoisin Aunuksen Karjalasta, Mäntyselän pitäjän Hokanmäeltä.

V a p a u s s o t u r e i t a on vielä elossa noin 7500. Tämä todettiin Rovaniemellä kesäkuussa Vapaussoturien huoltosäätiön kesäjuhlassa (STT 19. 6.).

Merkonomi Sulo K a r h u on hiljakkoin valittu t:mi Sasta-Tuotteen konttoripäälliköksi. Nurmeksen Porokylässä sijaitseva yritys valmistaa lasten ja nuorten asusteita sekä erilaisia erä- ja ulkoilupukimia. Yrityksen liikevaihto oli v. 1973/0,5 milj., -74/1,6, -75/3,2 ja -76/4,5 milj. mk. Sulo on kyykän Karhukoplan nuorin vesa, itsekin melkoinen tekijä ja innostunut vetäjä. Yrityksessä on 100 työntekijää (19. 5. 77).

TAITEILIJAEÄLÄKKEET: opetusministeriö myönsi äskettäin ylimääräisen eläkkeen 80 ansioituneelle taiteilijalle. Anomuksia oli 154. Eläkkeen saaneiden joukossa olivat Sirkka Iris Kähäri, Tyne Maria Niiko, Kari Jyrki Sailo, Ahti Sonninen.

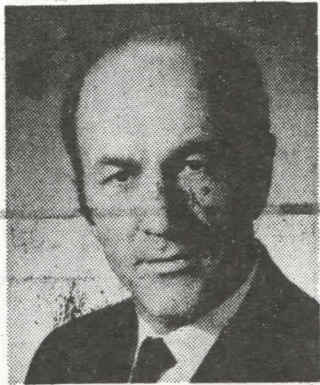
Kalevi P a u k k u, Joensuun Hallman-yhtiön pitkäaikainen rautaosaston päällikkö pääsi kesäkuun viimeisenä eläkkeelle. Olikin palvellut firmaa 43 vuotta. Kalevi on Kannaksen Raudun poikia, mutta rautaopin alkeet on saanut Suojärvellä, Suojärven Rautakaupassa. Siltäkin ajalta hänellä on hyviä tarinoita 1930-luvun suojärveläisistä Mämmistä, Ukko-Karpoffista ynnä muista. Näitä oli hauska kuunnella tavatessamme Japanissa muutama vuosi sitten.

ILOMANTSIN 6. KANTELELEIRI alkoi 25. 7. 7. Leirille saapui 35 osanottajaa eri puolilta Suomea. Leirin päällikkönä toimi opettaja Ester Jolkonen, musikaalisena johtajana Ismo Sopanen, opettajina Eila Hämäläinen, Matti Matveinen, Johanna Kilpi ja Anne Pihlajamäki. Leiriläiset esiintyivät eri tilaisuuksissa. Leirin päätyttyä järjestettiin konsertti yleisölle. Kantele on Suomen kansallissoitin. Sen käyttöä tulisi entisestään aktivoida.

Suomessa on noin 10.000 kannelta, joista puolet on soittokeelpoisia, lausui Suomen kanteleensoittajien puheenjohtaja Ismo S o p a n e n 30. 7. 77.

KAUSTISTEN X KANSANMUSIIKKIJUHLAT ovat ohi. Tänä vuonna niissä oli 70.000 kuulijaa. Näin suureen määrään päästiin vain v. 1972. Aivan tavalliset suomalaiset ovat pystyneet ylläpitämään, vaalimaan ja esittämään korkeatasoista kansankulttuuria, tässä tapauksessa kansanmusiikkia. Prof. Erkki A l a - K ö n n i l l ä, jota voimme

pitää Kaustisten tapahtuman isänä, on myös resepti suurta karjalaista kulttuuritapahtumaa varten. Olisiko aika ottaa se esille?

Viljo Luukka

Tasavallan presidentti on myöntänyt vuorineuvoksen arvonimen SOK:n pääjohtajalle, kauppaneuvos Viljo Luukka (52) Helsingistä.

Vuorineuvos Luukka on tullut SOK:hon v. 1942. SOK:n pääjohtajana hän on toiminut 1. 7. 1975 lähtien.

Vuorineuvos Luukka oli toisena valtiovarainministerinä Mieltusen 2. hallituksessa 1975—76. Hän on Suomen Sokeri Oy:n hallintoneuvoston jäsen. Oy Mainos-TV — Reklam Ab:n hallintoneuvoston puheenjohtaja. Osuuskunta Suomen Messujen hallintoneuvoston jäsen, Nordisk Andelsförbundin hallituksen jäsen, Kansainvälisen Osuustoimintaliiton keskuskomitean jäsen, Helsingin Kauppakamarin hallituksen jäsen, Suomalais-Neuvostoliittolaisen Kauppakamarin hallituksen jäsen, Oy Shell Ab:n johtokunnan jäsen, Suomen Höyrylaiva Oy:n hallintoneuvoston jäsen. Liiketyöntantajain Keskusliiton hallituksen varapuheenjohtaja ja Suomen Yhdyspankin hallintoneuvoston jäsen. Lisäksi hänellä on lukuisia luottamustoimia.

Kauppaneuvoksen arvon hän sai v. 1969. Tuore vuorineuvos ehti syntyä Karjalassa, Muoaassa 3. 2. 1925 talonpoikaisessa perheessä.

Viljon isä Eemil Luukka toimi ansiokkaasti kotipitäjänsä kunnankirjurina, myöhemmin kansanedustajana ja ministerinä. Karjalan luovutuksen jälkeen hänestä tuli Karjalan Liiton puheenjohtaja ja siirtokarjalaisten pidetty heimopäällikkö.

Lapin Sairaanhoidajakoulusta Rovaniemeltä on joulukuussa 1976 valmistunut sairaanhoitajaksi Eija Oinas, o.s. Kangasniemi, Helsingin Yliopistossa on teol. kandidaatin tutkinnon toukokuussa suorittanut Jouko Kangasniemi ja on 1. 6. 77 Turussa vihitty luterilaiseksi papiksi, sisarukset ovat Domna Huovisen tyttärentyttären lapsia.

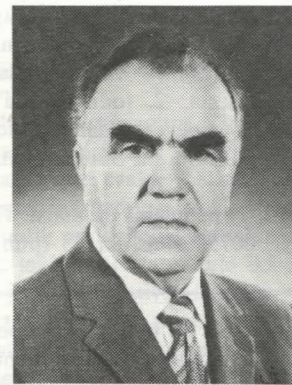
MERKKIPÄIVIÄ

92 vuotta täytti karjalaisen perinteen merkittävä taitaja Elmi Tsokkinen Helsingissä 5. 7. 77.

Aleksanteri Paavela 70 vuotta

Hän syntyi Suojärven Leppäniemen kylässä, maanviljelijän poikana. Koulun ja sotaväen käytyään toinen veli lähti metsähommiin ja Aleksanteri ryhtyi viljelemään kotitilaansa. Hän liittyi suojeluskuntaan ja valittiin Leppäniemen kyläosaston päälliköksi. Rauhallisena, aktiivisena ja sopeutuvana päällikkönä hän sai paljon aikaan. Kun rahaa piti tienata, niin Aleksanteri ryhtyi toteuttamaan urheilukenttää ja tanssilavaa, jonka tuloilla muuta toimintaa rahoitettiin. Kyläosasto toimi hyvin vilkkaasti aina vuoteen 1939, jolloin jouduttiin muihin hommiin.

Aleksanteri joutui »metsähommiin» ja kyläosaston harjoituksissa saadut kokemukset olivat hänelle hyväksi avuksi. Toiminta sissinä oli tuloksellista ja natsa seurasi

Aleksanteri Paavela

toistaan, vaihtuen napeiksi, joita kertyi kaikkiaan kolme eli kapteenina siirtyi eläkkeelle.

Armeijaan jääminen toi hänet Helsinkiin, jossa joutui kokemuksistaan kertomaan jopa nuorille kadeteille. Toiminnan miehenä hän palasi uudelleen aatteelliseen työhön. Hän oli perustamassa suojärveläisille seuraa Helsinkiin, toimien sen rahastonhoitajana, eläkkeelle siirtymiseen saakka. Kun muutti Nurmekseen maanviljelijäksi, niin luovutti rahastonhoitajan tehtävät pojalleen Paulille, nykyiselle valtiovarainministerille. Paulille kasaantui liikaa yhteiskunnan virkoja, joten kolmas Paavelan suvun rahastonhoitaja oli Jaakko Paavela. Näin Aleksanteri istutti suojärveläisyyttä koko perheeseen. Eikä murre pojille ollut outo, sillä Aleksanteri kertoi poikien saavan ainekirjoituksessa virheitä, kun sanojen joukkoon eksyy silloin tällöin »nengoni». Myös Helsingin suomalaisiin ortodokseihin Aleksanteri tuli mukaan ja oli auttamassa monissa eri tehtävissä.

Sissin kuntoa tarvittiin kyykkätoiminnassa. Aleksanteri oli myös sitä alkamassa ja kuului viisikymmentäluvun parhaisiin pelaajiin. Hänen nimensä on monasti kaiverrettu Seurasaaren kuuluisaan kyykkäsauvaan, jossa on 26 hopealaattaa kertomassa kuka minäkin vuonna on sauvan saanut vuodeksi haltuunsa.

Nurmekseen palattua Aleksanteri vedettiin jälleen mukaan. Hän oli siellä paikallisen seuran puheenjohtajana, kyykkäpelin istuttajana ja karjalaiset tarvitsivat hänet myös Nurmeksen maalaiskunnan asioita päättämään, jonne hänet useamman kerran vaaleilla valittiin. Aleksanterin kolmas »rakkaus» ortodoksinen kirkko tarvitsi hänet isännöitsijäksi, joten tässäkin suhteessa tuli toteutettua suvun

perintöä, sillä Leppäniemen ortodoksinen kirkko seisoi hänen kotitalonsa maalla, jonka Aleksanterin isä oli tarkoitukseen lahjoittanut.

Aleksanteri on toiminnallaan opettanut — tuloksia syntyy, kun tekee paljon ja puhuu vähän. — K. P.

Aarne Roiha

60 vuotta täyttää 9. 7. konsuli Aarne Roiha Helsingissä. Hän on syntynyt Hiitolassa ja asunut Kurkijoella. Hän on erittäin aktiivisesti mukana karjalaistyössä. Aarne Roiha on ollut Uudenmaan Karjalaisseurojen piirin puheenjohtaja vuodesta 1969 alkaen. Hän on myös Kurkijoki-seuran puheenjohtaja ja Karjalan Liiton liittovaltuuston jäsen sekä Karjalatalon hallituksen jäsen. Karjalatalon rakennustoimintaan konsuli Roiha on kuulunut alusta alkaen.

Hän oli mukana molemmissa sodissa ja on toiminut sotien jälkeen menestyksekkäästi ravintoloitsijana ja useiden liikeyritysten johdossa.

Aarne Roihan harrastuksia on mm. kaitafilmaus, ja useissa karjalaisseurojen tilaisuuksissa on nähty hänen kuvaamansa Kurkijoki-filmi.

94 vuotta täytti Agafia T u o m e l a o.s. Lukin 3. 8. 77 Kangaslammella. Hän on kotoisin Impilahdelta.

91 vuotta täytti Fanni T u o m e l a o.s. Julkunen 4. 7. -77. Hän on kotoisin Salmista.

90 vuotta täytti Maria S h e m e i k k a o.s. Vornanen 14. 6. 77 Haapavedellä. Hän on kotoisin Soanlahdelta.

88 vuotta täytti Ivan V o r n a n e n 6. 7. 77 Vieremällä. Hän on kotoisin Korpiselältä.

Jussi Paukkunen

60 vuotta täytti 20. 7. sotilasmestari Jussi P a u k k u - n e n Lappeenrannassa. Hän on syntynyt Käkisalmen Vasikkasaarella maanviljelijän poikana. Jussi oli aikoinaan innostunut kyykkäpeliin ja pääsi kerran mainostamaan sitä yleisradion äänen kautta.

80 vuotta täytti Maria V i r t a l a o.s. Vihanta 14. 7. 77 Rovaniemellä. Hän on kotoisin Kiestingistä.

77 vuotta täytti Olga J o k i n i e m i o.s. Makaroff 18. 7. 77 Juukassa. Hän on kotoisin Säämäjärveltä.

75 vuotta täytti Paavo L a i n e 29. 7. 77 Mäntyharjulla. Hän on kotoisin Itä-Karjalasta.

70 vuotta täytti Pekka K o j o k s i n e n 18. 7. 77 Juukassa. Hän on kotoisin Säämäjärveltä.

84 vuotta täytti Veera S i m a n i, o.s. Dorofejeff Maaningalla. Hän on kotoisin Salmista.

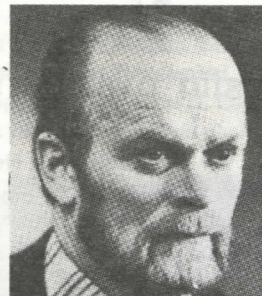
Pauli Jokiniemi

Metsäteknikko Pauli J o k i n i e m i täytti 60 vuotta 7. 6. 77. Hän on syntynyt Salmassa. Syvällä kotiseudun juuret elävät yhä hänen sisimmässään.

Kainuun vaarapitäjä, Puolanka, on ollut hänen kotipitäjänsä nyt jo lähes kolme vuosikymmentä. Siellä hänellä on omakotitalo, jossa hän elelee vaimonsa, Olgan, kanssa. Pauli Jokiniemen työnantajana on ollut koko hänen Puolangalla oloajan Metsähallitus.

Pauli Jokiniemi toimii innokkaasti Puolangan rintamamiesveteraanit ry:ssä, jonka puheenjohtajana hän on.

Hän vietti syntymäpäiväjuhlaansa Heinävedellä Valamon uuden kirkon vihkiäisjuhlassa.

Armas Kaheinen

50 vuotta täytti Armas K a h e i n e n Valkeakoskella 21. 6. 77. Hän on syntynyt Ignoilassa, Hyrsylän mutkan keskipisteessä. »Mutkaan» kuului melkoinen pala Aunuksen maata, joka jonkun ihmeen kautta tuli liitetyksi vanhaan Suomeen ja on sen rajankäynnin jälkeen kuulunut luovuttamattomana osana Suojärven pitäjään (Moskovan rauhaan 1940 saakka).

Lapsuutensa Armas Kaheinen vietti Suojärven Varpakylässä, josta sitten alkoi monivaiheinen evakkomatkan aluksi jalan, sitten Tolvajärveltä edelleen auton lavoilla ja muulla kyydillä. Matka kulki mm. Värtsilän-kautta Suonenjoella, sieltä Kemijärvelle ja edelleen Kauhavalle, missä matkamies jo ehti alkaa oppikoulun.

Jatkosodan aikana hän palasi muitten mukaan kotiin Karjalaan viljan korjuuseen. Yhä enemmän väkeä palasi synnyinseuduille, jossa viljeltiin maata, kalasteltiin ja jälleenrakennettiin. Myös opintokerho toimi jo.

Toinen evakkomatka vei Etelä-Pohjanmaalle Soiniin,

jossa Armas Kaheinen mm. toimi Soinin kansakoulun ortod. uskonnonopettajana ja veti perustamaansa ONL:n Hyrskylän opintokerhoa. 1947 hän siirtyi Lahteen toimien Paasivaaran margariinitehtaan palveluksessa.

Yhden vuoden hän opiskeli ortod. pappisseminaarissa, jonka jälkeen siirtyi Valkeakoskelle. Täällä hän on työskennellyt liikealalla 19 vuotta sekä sen jälkeen teollisuudessa myös yhdeksättä vuotta.

Valkeakoskella hän on myös osallistunut vapaisiin harrastuksiin, toimi aluksi uskonnonopettajana sekä kerhotyössä ja nykyään Tiistiseurassa ollen parastaikaa sen puheenjohtaja. Hän toimi aikanaan karjalaisseurauksen nuorten joukossa, nykyään varsinaisessa karjalaisseurassa, on tšasounan isännöitsijä sekä erilaisten karjalaisohjelmien esittäjä tulkiten esitykset rajakarjalan murteella.

Ansoistaan hän on saanut mm. Pyhän Karitsan ritarikunnan I lk, ONL:n hopeisen ansiomerkin, KL:n pronssisen ansiomerkin.

S u o s i t u s: Suomalaisille rakentajille esittäisin toivomuksen: etenkin nuoria vähävaraisia perheitä ajatellen rakentakaa myös »riisuttuja», halpoja asuntoja, joiden sisustamisen he itse suorittavat varojensa ja taitonsa puitteissa.

(Heikki Klemola)

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet:

Vuorineuvos Petri B r y k kuoli 25. 7. Helsingissä. Hän oli syntynyt 13. 12. 1913 Sortavalassa.

Valmistuttuaan 1938 diplomi-insinööriksi Petri Bryk tuli Outokumpu Oy:n palvelukseen samana vuonna. Vuosina 1949—53 hän toimi yhtiön päämetallurgina, nimitettiin johtokunnan jäseneksi 1949 ja toimitusjohtajaksi 1953. Eläkkeelle vuorineuvos Petri Bryk jäi 1972. Eläkkeelle siirtymisensä jälkeen hän toimi Outokumpu Oy:n hallintoneuvoston työvaliokunnan jäsenenä kuolemaansa saakka.

Vuorineuvos Brykin ideoihin perustuen ja hänen johdollaan toteutettiin 1950- ja 60-luvuilla tapahtunut kaivos- ja metallurgisen teollisuuden nopea kasvu Suomessa.

Vuorineuvos Petri Bryk oli tehnyt monia keksintöjä ja kehittänyt menetelmiä metallurgian alalla. Ne ovat johtaneet monien uusien ja ympäristönsuojelua edistävien prosessien kuten liekkisulatusten käyttöönottoon eri puolilla maailmaa, noin 30 sulatossa. Kuparin ja nikkelin liekkisulatusten lisäksi vuorineuvos Brykin saavutuksiin kuului alkuainerikin ja puhtaan rautaoksidin valmistusmenetelmät liekkisulatusta käyttäen, anodiliejun käsittely sekä selenin valmistusmenetelmä.

Vuorineuvos Bryk oli julkaissut useita liekkisulatusta koskevia artikkeleja sekä koti-että ulkomaisissa teknillisissä julkaisuissa. Hän oli saanut lukuisia patenteja metallurgiaa

koskevista keksinnöistään.

Hänen lukuisista luottamustehtävistään mainittakoon hänen toimimisensa Rautaruukin hallintoneuvoston varapuheenjohtajana ja Kansallis-Osake-Pankin hallintoneuvoston jäsenenä.

Juho J a a k k o n e n kuoli 14. 7. 77 ja haudattiin Kiihtelysvaaran hautausmaahan 30. 7. 77. Hän oli syntynyt Repolassa 25. 5. 1906.

Selma N i s k a n e n, o.s. Ketokivi, kuoli 27. 5. Jyväskylässä. Hän oli syntynyt Värtsilässä 25. 5. 1893.

Lapsuudesta aina sotavuosiin saakka hän asui Sortavalassa. Käytyään Sortavalan tyttökoulua ja valmistuttuaan myöhemmin sairaanhoitajaksi toimi hän Sortavalan yleisessä sairaalassa osastonhoitajana. Avioiduttuaan liikkeenjohtaja Robert Niskasen kanssa, joutui hän tavallisen, omaan perheeseen liittyvien töiden lisäksi ottamaan vastuun silloisista liike-elämän vaatimista emännän tehtävistä. Lisävaatimuksia toi tähän myös Kekrinlahdessa sijainnut Ketoniemen tila.

Sortavala, Laatokka, Kekrinlahti olivat ne nimet, joihin hänen rakkaimmat muistonsa liittyivät. Kaksi evakkotaivalta, joista viimeisestä hän joutui selviytymään yksin, jäätyään leskeksi v. 1942 miehensä hukkumisonnettomuuden vuoksi ja poikiensa ollessa rintamalla, toivat varmaan omat punnukset hänen elämänarvojensa vaakaan. Sotien jälkeen hän asui Jyväskylässä omakotitalossaan.

Hänen rakkaimpana harrastuksenaan oli musiikki. Ehkä hänen pianonsa olisi se, joka parhaiten voisi kertoa tämän 84-vuotiaan äidin, isoäidin ja isomummon henkisen elämän vaiheet iloineen ja suruineen.

Rovasti Emil H a k a m i e s kuoli sunnuntaina Oulussa. Hän oli syntynyt 31. 7. 1885 Viipurissa. Hän toimi ylimääräisenä pappina Muolaan, Pälkjärven, Jaakkiman, Koiviston, Seiskarin ja Pyhtään seurakunnissa vuoteen 1933, jolloin hänet valittiin Ilomantsin seurakunnan kappalaiseksi. Vuonna 1942 hänet nimitettiin Kontiolahden seurakunnan kirkkoherraksi, jota virkaa hän hoiti eläkkeelle siirtymiseensä saakka 1958.

Vuosina 1913—17 rovasti Hakamies toimi Käkisalmen yhteiskoulun uskonnonopettajana ja rehtorina. Vv. 1913—yhteiskoulun uskonnonopettajana ja rehtorina. Vv. 1917—32 hän oli Englannin ja ulkomaiden raamattuseuran palveluksessa ja Kontiolahdessa ollessaan oman toimensa ohella Kontioniemen parantolan pappina.

Katri P e l k o n e n o.s. Hyvärinen kuoli 11. 4. 77 Hyvinkäällä. Hän oli syntynyt Jaakkimassa 23. 4. 1877.

Johannes R a n t s i kuoli 31. 5. 77 Nilsiäällä. Hän oli syntynyt 11. 7. 1895 Salmassa.

Suurilähettiläs Tyne L e i v o - L a r s s o n kuoli maanantaina Helsingissä. Hän oli syntynyt Uudellakirkolla 3. maaliskuuta 1902.

G r o b u o n katolla varustettu hirsisalvos, joka entisinä aikoina Itä-, Raja- ja Tverin-Karjalassa rakennettiin vainajan haudalle kylän kalmistoon. Karjalan sanakirjan II osassa, jossa on vain K-kirjaimella alkavia sanoja, kropusanan kohdalla on vanha sanpolvi: »Hirvie kuin lähet tappamah, niin sija azeta tšuppuh.» (Hirvi voi potkaista kuoliaaksi, mutta karhu raadella vuoteen omaksi).

Vas...
Sal...
kar...